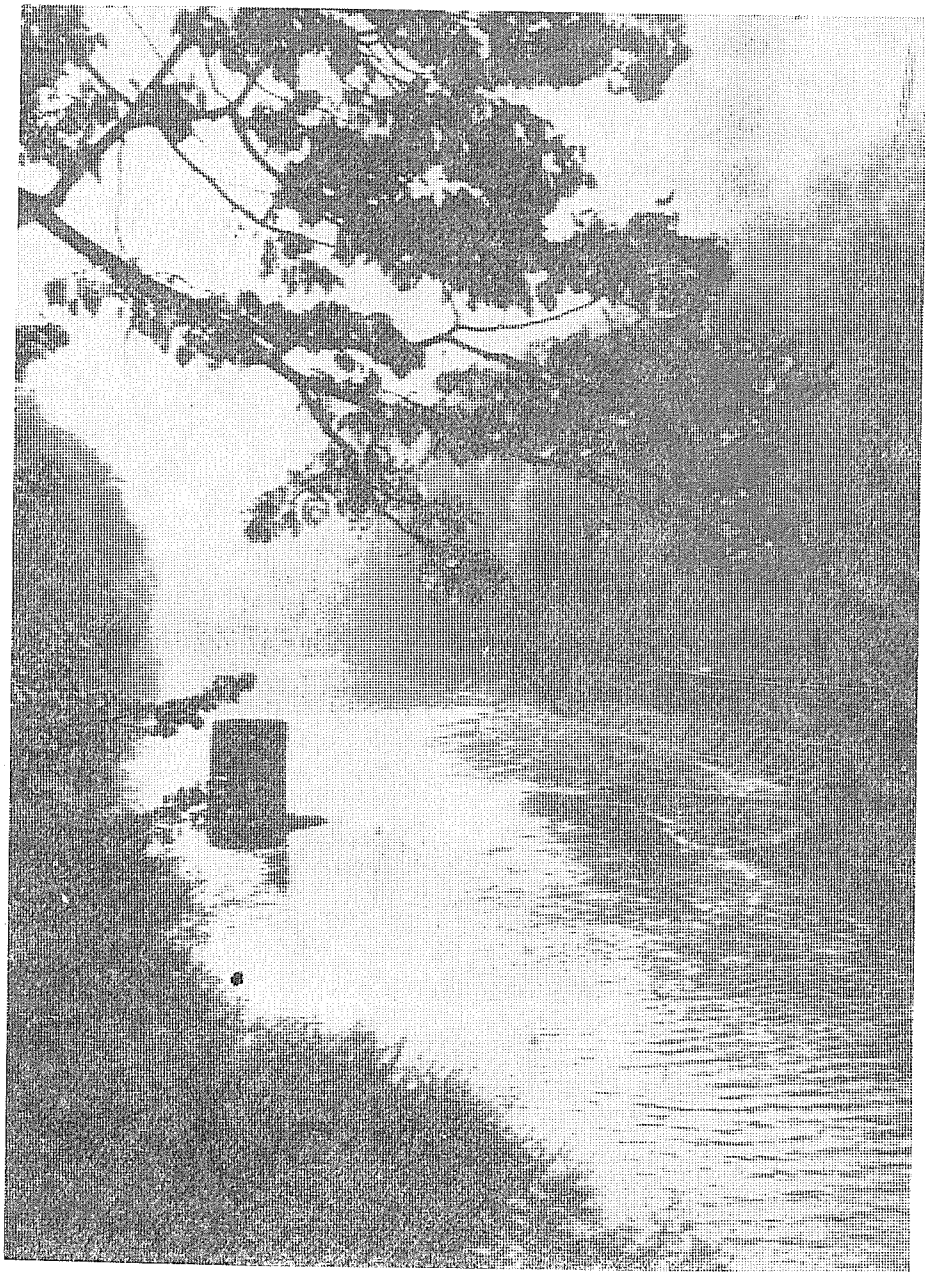


KULTURNÍ KALENDÁŘ města Hranic



Květen 1968

Fotografie dr. Jiřiho Musila.



19. dubna 1968 tragicky zahynul všem hranickým občanům dobře známý prof. Bohumil Relský. V posledních letech stále tvořivě pracoval v oblasti pohybové výchovy, a to i mimo rámec našeho města. Překvapivá a nečekaná smrt náhle přerušila život i práci schopného, dobrého a inteligentního člověka a ochudila nás o přítomnost zapáleného kulturního pracovníka ve svém oboru. V jeho osobě odchází opravdový člověk.

HI-FI

V souladu s usneseními ústředního výboru Svazarmu a Československé vědeckotechnické společnosti připravuje se i v našem městě vytvoření Hi-Fi klubu. Chceme proto touto formou informovat veřejnost o tom, co Hi-Fi klub je a co lze od něj očekávat.

Především je nutno předeslat, že Hi-Fi kluby nemají nic společného s organizacemi fonogramatérů, kteří byli již v průběhu minulého roku organizováni v tak zvaných Fonoklubech. Oproti této organizaci Hi-Fi kluby budou soustřeďovat profesionální pracovníky v oboru elektroakustiky, hudebníky z povolání, prostě všechny, kteří mají zájem o skutečně dokonalou a věrnou reprodukci hudebních děl, ať už z oblasti vážné hudby, nebo z oblasti pop-music.

Předpokladem pro členství v Hi-Fi klubu je tudíž zájem o výstavbu domácího zařízení pro věrnou reprodukci špičkových parametrů. Organizace Hi-Fi klubu umožní svým členům formou ústředně poskytovaných subskripčních služeb nákup jednotlivých děl, případně stavebnic jednotlivých částí Hi-Fi elektroakustických zařízení. Kromě toho budou ústředně umožňovány přepisy našich i zahraničních desek na magnetofonové pásky, a to pro monaurální i stereomagnetofony.

Další náplň práce členů Hi-Fi klubu bude např. stavba UKV-FM tunerů pro příjem stereofonního vysílání, výroba zesilovačů špičkových parametrů atd.

Vážní zájemci o členství v hranické organizaci Hi-Fi klubu se mohou přihlásit denně od 8 do 16 hod. v kanceláři Jednotného klubu pracujících (tel. 2160).

Půl století s taktovkou v ruce

Kdo zná stále usměvavého a svěžího hranického hudebníka Rudolfa KLIVARA, nebude asi ani věřit, že se 19. dubna dožil sedmdesáti let.

Měl dvě životní lásky: vlastní zaměstnání — pracoval dlouhá léta v několika přerovských tiskárnách, a pak hudbu a ta ho těšila stále. Od roku 1919 stojí v čele hranické dechové hudby. Téměř půl století intenzivní činnosti znamená

podstatný podíl na hranickém kulturním životě. Žádnou význačnější veřejnou slavnost či jinou příležitost si dnes už obyvatelé Hranic nedovedou představit bez Klivarovy dechovky. Ve vzpomínkách jejího dirigenta defilují sokolská cvičení, Dny národních písní aj. Koncerty pěveckého sdružení Jurik znamenaly vždy vyvrcholení bohatého hudebního života ve městě a při nich symfonický orchestr za řízení Rudolfa Klivara přednášel skládky Smetanovy, Fibichovy, Dvořákovy, v poslední době i Dobiášovy aj. Z doby okupace má Rudolf Klivar i neveselou vzpomínku: Pravidelně každou sobotu v letní sezóně se hranické obecenstvo těšilo na koncerty v městském parku. Jednou na jaře roku 1941 však bylo zle, když v jedné skladbě zazněla melodie písně Hej Slované. Hranický německý vládní komisař se tehdy tuze zlobil a koncerty rázem ustaly. Snaž se nejvíce zaměstnání byli hraničtí hudebníci v květnu 1945: nejen vítali Rudou armádu, ale po celý týden vyhrávali denně na náměstí. Od té doby si na ně hranická veřejnost zvykla tak, že dnes je slyšíme při každé veřejné příležitosti. Velmi oblíbené byly také koncerty smyčcového orchestru v lázních Teplicích n. B. Dirigentu R. Klivarovi věnoval i hudební skladatel Bohuslav Leopold Teplický pochod na slova Karla Hrnčíře. Škoda, že nyní nemají lázeňští hosté téměř možnost poznat vynikající kvality tohoto souboru.

Dirigent Rudolf Klivar má za sebou i bohatou pedagogickou činnost. Vychoval celou řadu žáků, z nichž mnozí zaujímají čelná místa v mnoha našich orchestrech. A konečně Rudolf Klivar je sám autorem několika drobnějších skladeb, ať už jsou to Slavnostní fanfáry pro lesní rohy nebo Pochod Sigmáků.

Náš jubilant se může pochlubit i mnoha čestnými uznáními, hlavně od představitelů města Hranic. Zvláště si cení povzbudivých slov uznání, jimiž dopřávali naši přední odborníci vystoupení jeho orchestru na mnoha soutěžích. Za všechny zde můžeme uvést slova našeho odborníka pro dechovou hudbu dr. Roberta Šálka, jimiž ocenil vystoupení hranických hudebníků na loňském zájezdu do NDR: „Chlapi, jsem už starý kozák, zájezdů různých souborů jsem už zažil mnoho, ale takový ohlas a nálada, s jakou byl přijat váš orchestr zde, se málokde vidí...“ Přejeme našemu jubilantovi do dalších let hodně svěžestí a pevné ruky při dirigování jeho oblíbené hudby. LN.

Setkání s hranickými esperantisty

V klubovně Jednotného klubu pracujících se každý týden v pondělí schází skupina zvláštních žáků. Mnozí jsou už pokročilejšího věku, přesto se trpělivě učí slovíčkům i mluvnickým pravidlům zatím nepřilíhající rozšířeného jazyka esperanto. V kroužku je celkem dvacet aktivních členů, mezi nimi osm členů v kursu začátečnické ovládne jazyk natolik, aby jim sloužil pro běžnou korespondenci. Další vytrvalí členové s hlubším zájmem navštěvují kurs pro pokročilé a konverzační kroužek. Věnují se také novinkám z esperantského hnutí, o nichž jim přinášejí informace různé časopisy.

O cílech hnutí vyprávěl vedoucí kroužku Alois JAKUBEC: „Esperantisté nechtějí vytvářet nějaký uzavřený spolek lidí s podivným zájmem. Jejich hnutí má humánní a mírový cíl — chce přispět k dorozumění lidí celého světa. A to má umožnit právě tento mezinárodní jazyk, který pro svou jednoduchou a pravidelnou gramatickou stavbu, jež nezná výjimek, je přístupný opravdu všem. Přitom je natolik ve své slovní zásobě bohatý, že jím lze prakticky vyjádřit vše. Není proto divu, že v esperantských překladech můžeme číst i mnoho děl světové literatury, z našich mezi nimi najdeme např. Babikču B. Němcové, Havlíčkovy Tyrolské elegie, Bezručovy Slezské písně. V esperantu vychází také řada časopisů.

Esperanto přitom nechce nahradit národní jazyky, ale jak už měl na mysli jeho zakladatel dr. L. L. Zamenhof, má být mezinárodním spojovacím prostředkem.

A právě v tomto směru má největší poslání a možnosti — umožňuje lidem navzájem se přátelsky poznávat, sblížovat a tím i přispívat k udržení světového pokoje.“

Hraničtí esperantisté také této možnosti vzájemného styku s lidmi na celém světě plně využívají. Členové kroužku mají své přátele ve všech evropských zemích a v mnoha státech ve všech dalších světadílech, např. v Japonsku, na Novém Zélandě, v Jižní i Severní Americe aj. Celkem se dá říci, že posílají své pozdravy a dopisy asi do padesáti zemí světa. Propagují přitom své město Hranice a mohou uplatnit i své záliby a koníčky — vyměňují pohlednice, známky, gramofonové desky, sportovní odznaky a vlajky, ale i módní časopisy, propagační publikace ap.

Esperanto však umožňuje s přáteli v cizině i přímo se dohovorit. Poznali to i hraničtí esperantisté A. Jakubec a Keclík, když v roce 1966 se zúčastnili mezinárodního kongresu esperantistů v Budapešti. Letos zase přivítali mezi sebou přerovského esperantistu L. Chytila, který vyprávěl o své účasti na kongresu ve Švédsku.

Na závěr Alois Jakubec vzkazuje všem našim čtenářům: „Hlavním cílem našeho hnutí je zapálit co nejvíce lidí pro esperanto a naučit je tomu. Venu inter ni, volonte ni vidos vin! Přijďte mezi nás, rádi vás uvidíme!“

LN

Objev základů městského opevnění

Při kladení kanalizace narazili pracovníci Ingstavu u Motošina v hloubce téměř jednoho metru pod vozovkou na kamenné a částečně cihlové klenuté oblouky a zbytky základů zdíva. Poněvadž v těchto místech bývala, jak je to patrné i na nejstarších vyobrazeních města, městská tzv. Dolní brána s předsunutou baštou, lze soudit, že odkryté zdívo by mohlo být zbytky původního mostu, jímž se vjíždělo do města. Brána byla zbořena za Josefa II. roku 1784 při stavbě tzv. císařské silnice z Lipníka nad Bečvou směrem k Novému Jičínu. LN

Opět Filmový klub

Francouzským filmem „Milenci“ skončilo programové pololetí sezóny ve Filmovém klubu. Členové klubu měli možnost zhlédnout řadu vynikajících filmů světové produkce, většinou novějšího data, z nichž některé byly skutečným zážitkem. Přes všechnu snahu výboru Filmového klubu o hladký a zdárný průběh programu došlo k několika nedopatřením zčásti zaviněným krajským programovým oddělením pro FK a zčásti pracovní reorganizací ve výboru našeho klubu. Jedno představení se nekonalo a místo japonského filmu „Harakiri“ byl promítnut film režiséra Antonioniho „Červená pustina“. Film „Harakiri“ bude zařazen v některém z příštích programů. Jako v loňském, tak i v letošním roce trvají potíže se zajišťováním odborných lektorů pro úvodní informaci před každým uváděným filmem. Tato situace se dále řeší a jistě se podaří krátký zaslěcující slovní úvod před každým filmem zajistit, protože tento je důležitou složkou klubových promítání. Divák má taktó možnost se seznámit nejen s filmy v distribuci většinou neuváděnými, ale stručně a informativně i s jejich tvůrci, herci, problémy a jejich zajímavostmi. Někteří z členů měli výhrady k programu Filmového klubu v tom smyslu, že zařazujeme filmy, které probíhají i distribučně. Tak k tomu ještě malé vysvětlení platící i do budoucna. Výbor Filmového klubu sestavuje program na půlroku dopředu. V době, kdy výbor filmy plánuje,

není často ještě v Praze příslušnými ústředními orgány rozhodnuto, zda bude určitý film promítán pouze ve filmových klubech, nebo i distribučně. Ve snaze seznámit členy klubu co nejdříve s filmovými díly nejnovějšího data a současného světového zájmu, výběr film programově zařadí. Během půl roku se ale může změnit původní rozhodnutí a film je uvolněn i pro distribuci. Filmové kluby svůj půlroční program nemohou zpětně upravovat. Toto se nám konkrétně stalo u francouzských filmů „Bláznivý Petříček“ a „Muž a žena“, které byly v době sestavování programu pouze pro Filmové kluby. Ovšem i tak jsou tyto filmy většinou uvedeny s předstihem před distribucí. Tomuto se nemůžeme vyhnout ani v budoucnu, ale snad to není takové nedopatření. Většinou jde o filmy nejvyšší úrovně, jako např. uváděné filmy „Muž a žena“ a „Bláznivý Petříček“, které filmový labužník s radostí a požitkem zhlédne i dvakrát.

„Ameriko, Ameriko“, film světové kvality amerického režiséra Elia Kazana, zahajuje druhé pololetí sezóny hranického Filmového klubu. Tento režisér, u nás donedávna opomíjený z jiných důvodů než uměleckých, natočil řadu filmů, z nichž československý divák mohl zhlédnout pouze „Na východ od ráje“ — barevný film podle Steinbecka v hlavní roli s Jamesem Deanem a členové Filmového klubu dílo „Ameriko, Ameriko“.

Jerzi Skolimowski, v současné době snad nejlepší polský režisér, zaměstnaný i mimo svou vlast, se klubovým divákům představí filmem „Walkower“. Po odpadnutí polské filmové nové vlny, která dala světové kinematografii tak hodnotné filmy, jako „Popel a démant“ a „Kanály“, sklouzl polský film na předcházející průměr. Filmy „Walkower“ a „Bariera“ Jerzyho Skalimowského jsou v současnosti nejlepšími umělecky avantgardními polskými filmy, řadícími se ke světové špičce.

Dalším filmem je dílo japonské produkce padesátých let režiséra Kurosawy „Rudovous“, v originále „Racamon“. Tento film nezůstává o nic pozadu za filmy jako „Narairu“ a „Sedm samurajů“ a stejně s nimi se pomalu stává filmovou klasikou. Od vzniku těchto filmů japonská kinematografie — až na několik málo výjimek — nepřinesla zatím nic hodnotnějšího.

Český film Jana Procházky a Karla Kachyni „Noc nevěsty“ v hlavní roli s Janou Brejchovou je hotov již rok. Reprezentoval nás v loňském roce na mezinárodním filmovém festivalu v Benátkách, kde nevyvolal větší zájem, snad pro přílišnou specifičnost námětu, zabývající se historickopolitickými problémy poválečné doby na našem venkově, či prý pro ne zcela přesně ujasněné stanovisko autorů, projevující se v díle samém. U nás se o filmu vedou stále diskuse a spory a film je zatím uvolněn pouze pro Filmové kluby. Ve sporech kolem tohoto filmu pochopitelně nejde o jeho umělecké kvality, které ve filmové práci jeho tvůrci již nejednou dokázali, např. ve filmu „Ať žije republika“ nebo „Kočár do Vídně“, ale o věci související s politikou, ideologií a historií našeho vývoje, ke kterému oba tvůrci vyjadřují své nekonvenční diskuse vyvolávající stanovisko.

Ve večeru filmotěky uvedeme pátý film našeho programu. Bude to vynikající francouzský film třicátých let. Filmy z filmotěky se nesmí jinak propagovat ani zveřejňovat jejich názvy a jsou programově ve všech klubech naší republiky uváděny pod názvem „Večer filmotěky“. Zárukou kvality budiž jméno francouzského režiséra J. Renoira.

Jerzy Skolimowski ještě jednou, a to se svým slavným filmem „Bariéra“, ve kterém tentokrát nehraje oproti svým filmům předcházejícím, se předvede v druhé půli dubna.

Z předválečné české filmové produkce jsme do programu zařadili film vybočující svými kvalitami z tehdejší nenáročné filmové tvorby - HORDUBALOVÉ.

Je to filmový přepis románu K. Čapka Hordubal, režírovaný M. Fričem a v hlavní roli s J. Vojtou. V druhé půli května přichází na řadu vynikající japonský film, který měl být uveden již v minulém roce, „HARAKIRI“ režiséra Kobajasiho. Těží z japonské samurajské historie, což již samo o sobě je dost atraktivní. Diváci, kteří viděli první japonský film uváděný v našem programu — „Rudovous“, jistě uvítají i film „Harakiri“, který svými hodnotami uměleckými, filmovými i lidskými nezůstává o nic pozadu za tímto filmem.

Zbývající dva filmy nejsou dosud ještě stvrzeny filmovou půjčovnou. Snad jedním z nich bude filmový přepis Kafkova „Procesu“, režírovaný světovou filmovou osobností Orsonem Wellesem, v hlavní roli s mladým a slavným američanem Anthony Perkinsem.

Snad ještě několik slov k výběru programu. Odklon od filmových cyklů, který jsme provedli v letošním roce, se ukazuje jako správný. Proto bude výbor Filmového klubu i v budoucnu sestavovat program ze špičkových filmů moderní světové i naší kinematografie, aniž by opomíjel významná díla starší. Výhledově připravujeme Bergmanovo „Mlčení“ a „Personu“, Resnaisův „Loni v Marienbadu“, „Nábřeží mlh“ Carneho, Hitchcockovo „Okno do dvora“, Clairův film „Pod střechami Paříže“ a řadu dalších zajímavých různorodých filmů umělecké úrovně z celého světa.

Několik filmů z tohoto programu již bylo ke dnešnímu dni promítnuto, ale zbývajících hodnotných i atraktivních filmů je jistě ještě tolik, aby přilákaly další zájemce o hodnotný film mezi členy Filmového klubu v Hranicích. Veškeré informace, přihlášky i legitimace obdržíte v Jednotném klubu pracujících v Hranicích.

Pořady Klubu důchodců v Hranicích v k v ě t n u 1968

Začátek všech pořadů v 15 hodin.

- Středa 8. 5. **Beseda ke státnímu svátku.** Proslov s. J. Nosek, předseda LSD v d. — filmy: Vltava, Kijevská vzpomínka, Královská cesta, Zahrada Evropy. — Sál JKP - TUNEL.
- Středa 15. 5. **150 let Národního muzea, 100 let Národního divadla.** Filmy: Národ sobě, Velká Morava, Umění ženského rodu. — Sál JKP - TUNEL.
- Čtvrtek 16. 5. **ZÁJEZD** — Všetuly, Hulín, Otrokovice, Malenovice, Gottwaldov (podniky, nové divadlo, filmové ateliéry), zpět přes lázně Kostelec, Štípy, Tesák (příp. Luhačovice). Odjezd v 6 hod. od hotelu Brno. Jízdné 20 Kčs.
- Středa 22. 5. **Pěvci Národního divadla.** Uslyšíte nár. a zasl. umělce: Marii Tauberovou, M. Podvalovou, I. Žídku, B. Blachuta a V. Bednáře aj. — Klubovna, Náspsy.
- Neděle 26. 5. **Zájezd do divadla v Olomouci** na operetu O. Nedbala Vinobraní. Odjezd v 13 hod. od hotelu Brno. Jízdné a vstupné 20 Kčs.
- Středa 29. 5. **Film PRSTÝNEK,** veselohra. V hlavních rolích zasl. umělci O. Korbelař, V. Fabiánová, J. Dítětová, Z. Dítě aj. — Sál JKP - TUNEL.

Pořady JKP v měsíci květnu 1968

Čtvrtek 2. května, 19 hod., kino Svět

Představení Filmového klubu

HARAKIRI

Japonský film režiséra Jabajosiho.

Neděle 5. května, 19—22 hod., sál JKP

Akce Klubu mladých KAKTUS

NA ROZLOUČENOU VÁM ZAZPÍVAJÍ HRANIČTÍ SLAVÍCI

V posledním pořadu Klubu mladých Kaktus v prvním pololetí 1968 budete svědky MONSTRE PŘEHLÍDKY hranických slavíků, které doprovodí orchestr Divadla písniček.

Středa 15. května, 19.30 hod., sál JKP Hranice

Závěrečné představení divadelního předplatitelského cyklu

ŮNOS SABINEK

Hudební komedie v podání členů Slezského divadla Zd. Nejedlého v Opavě.

Čtvrtek 16. května, 19 hod., kino Svět

Představení Filmového klubu

HORDUBALOVĚ

Český film režiséra Martina Friče.

Středa 22. května, 19.30 hod., sál LŠU v Hranicích

Klub přátel hudby v Hranicích uvádí koncert známého houslisty **ANTONÍNA MORAVCE**.

Programy kin

Kino SVĚT

- | | |
|------------|---|
| 1.—2. 5. | Majster kat — ČSSR — mládež ne |
| 2. 5. | Harakiri — Japonsko — mládež ne — FK |
| 3.—6. 5. | Kdo se bojí Virginie Woolfové — USA — mládež ne |
| 7.—9. 5. | Ta naše písnička česká — ČSSR — mládež ano |
| 10.—16. 5. | Náčleník Velký had — NDR — mládež ano |
| 16. 5. | Hordubalové — ČSSR — FK |
| 17.—20. 5. | Bláznivý Petříček — Francie — mládež ne |
| 21.—23. 5. | Čingischán — USA — mládež ne |
| 24.—30. 5. | Četník ze Saint Tropez — Francie — mládež ne |
| 31. 5. | Dákové — Rumunsko — mládež ano |

Kino OKO

- | | |
|------------|--|
| 1.—2. 5. | Volání démonů — ČSSR — mládež ne |
| 3.—6. 5. | Stud — ČSSR — mládež ne |
| 7.—9. 5. | Ostře sledované vlaky — ČSSR — mládež ne |
| 10.—13. 5. | Aljaška — NSR — mládež ano |
| 14.—16. 5. | Sváteční vyjížďka — Itálie — mládež ne |

- 17.—20. 5. Návrat domů — ČSSR — mládež ano
21.—23. 5. Záhadný kontraband — Francie — mládež ne
24.—27. 5. Já, spravedlnost — ČSSR — mládež ne
28.—30. 5. Stříbrný vítr — ČSSR — mládež ne
31. 5. Hokus, pokus — NSR — mládež ano

Představení pro děti

4. 5. Táto, sežeň štěně
11. 5. O medvědu Ondřejovi
18. 5. Pyšná princezna
25. 5. O čem mlčela tajga

Kulturní kalendář města Hranic vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské
tiskařské závody, n. p., Olomouc, provoz 11.
Změna pořadů, uvedených v kulturním kalendáři, vyhrazena.